

כל עם הקהל יכפר והיתה זאת לכם לזכרון
לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה
ויעש כאשר צוה יהוה את משה
ודבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במזחה או אשר
ישחט מזחוק למזחה ואל פתח אהל מועד לא
הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
ידשב לאיש ההוא דם שפך וזכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאו
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על מזבח
יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח
ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירם אשר
הם זנים אזרייהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר
אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח ואל
פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
וזכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם וזרתתי
פני בנפש האכלת את הדם והכרתתי אתה מקרב
עמו כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על
המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש
וכפר על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם
לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם
ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל אל דם כל בשר לא תאכלו כי
נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת וכל נפש
אשר תאכל גבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדי

איש איש
אני יהוה
אני ועל
ערוה
ערוה
נת אבי
לא תג
נת בנך
הנה
אשת
ערוה
שאר
לא תג
אחי
הוא
בן הוא
אחיק
אשה
לא תק
אל אח
ואל אש
ואל אש
בה ומ
את ש
אשה
שכנה
לד בע
אלה נ
הארץ
ושמרת
מכל ה
כי את